

Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Στις 10 Δεκεμβρίου 2013, στην Αίθουσα Τελετών της Ακαδημίας Αθηνών, έγινε σε δημόσια συνεδρία η υποδοχή του σημαντικού Κύπριου ποιητή Κυριάκου Χαραλαμπίδη, ως αντεπιστέλλοντος μέλους, στον Κλάδο Λογοτεχνία – Ποίηση της Τάξης Γραμμάτων και Τεχνών του Ανώτατου Πνευματικού Ιδρύματος της χώρας.

Ο Κυριάκος Χαραλαμπίδης, γεννήθηκε στην Άχνα της Κύπρου το 1940 και μεγάλωσε στην Αμμόχωστο. Σπούδασε Ιστορία – Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και παρακολούθησε μαθήματα Θεάτρου. Εργάσθηκε αρχικά ως φιλόλογος στη Μέση Εκπαίδευση και, αργότερα, για τριάντα χρόνια, στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα της Κύπρου, στο οποίο διατέλεσε Διευθυντής από το 1976 ως το 1998. Εξέδωσε δώδεκα ποιητικές συλλογές (το ποιητικό βιβλίο, Στη γλώσσα της υφαντικής, 2013, Μεταίχιμο, παρουσιάσθηκε, από τον Κώστα Μπαλάσκα, στις 27/11/'13 στο Σπίτι της Κύπρου) και έχει τιμηθεί με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης Κύπρου, το Κρατικό Βραβείο Ποίησης της Ελλάδας, της Ελληνικής Εταιρείας Μεταφραστών Λογοτεχνίας (για το βιβλίο του Ρωμανού του Μελωδού: τρεις Ύμνοι), το Έπαθλο Καβάφη στην Αίγυπτο και το Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών για το σύνολο του ποιητικού του έργου. Στις 29 Νοεμβρίου 2013 αναγορεύθηκε επίτιμος διδάκτωρ του τμήματος Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στην επίσημη εκδήλωση στην Ακαδημία Αθηνών ο Πρόεδρος Σπύρος Ευαγγελάτος υποδέχθηκε τον ποιητή στους κόλπους του Ιδρύματος και, στη συνέχεια, η Ακαδημαϊκός Κική Δημουλά παρουσίασε

το έργο του τιμωμένου, που καλύπτει όλα τα είδη του λόγου (ποίηση, πεζό, μετάφραση, δοκίμιο, θέατρο), αρδεύεται από την κατεχόμενη Κύπρο (αρτιότερο έργο του η Αμμόχωστος Βασιλεύουσα) και έχει μεταφραστεί σε πολλές ξένες γλώσσες. Η ομιλήτρια αξιολογώντας την πνευματική του δημιουργία, απόρροια ευρύτατης παιδείας με βαθιά αρχαιογνωσία, χαρακτήρισε τον Κ.Χ. μείζονα σύγχρονο ποιητή και εθνικό ποιητή της γενιάς του, με γονιμοποιό δύναμη την ελληνικότητα.

Συγκινημένος ο Κ.Χ. αναφέρθηκε διεξοδικά, στην αντιφώνησή του, στα θεματικά κέντρα της ποίησής του και, με εκπληκτικό τρόπο, προσδιόρισε την πολιτική και πνευματική του ταυτότητα (Κύπριος – Έλληνας), υπογραμμίζοντας τη συνομιλία του με τους Καβάφη και Σεφέρη, ιδιαίτερα με μια έξοχη ανάλυση του καβαφικού ποιήματος, Επάνοδος από την Ελλάδα (1914), που προβάλλει τη δύναμη και τη γοητεία της ελληνικότητας, αντιστικτικά με τον τίτλο της ομιλίας του, Επάνοδος από την Κύπρο (Στοιχεία ταυτότητας).

Ποιήματα του Κ.Χ., πρόσφυγα της τουρκικής εισβολής, που βιώνει έντονα τον ξεριζωμό και τη δοκιμασία της «μοιρασμένης στα δύο Κύπρου», έχουν ανθολογηθεί στα Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Γυμνασίου (Β' τάξη, Γλυκό του κουταλιού) και Λυκείου (Γ' τάξη, Στα στέφανα της κόρης του), εμπνευσμένα από την κυπριακή τραγωδία, καθώς και ένα πεζό, Άρδανα II, (Χωριό της Αμμοχώστου, πατρίδα του ποιητή). Βλ. Φιλολογική 124 (2013), σ.σ. 12-15 και Αγάθη Γεωργιάδου, Λογοτεχνικές διαδρομές. Δοκίμια στην αρχαία και σύγχρονη λογοτεχνία. Ελληνικά Γράμματα, 205.

Αναστάσιος Αγγ. Στέφος